

В българската народна памет няма спомен откога датират общоселските събори, знае се, че те трябва да се почитат. Това каза за Радио "Фокус"- Видин Десислава Божидарова, етнограф в Регионален исторически музей-Видин. В село Раброво съборът се празнува на Спасовден. На този ден всеки си приготвя храна вкъщи и я изнася в двора на църквата, където се събира цялото село. Там идват и много гости от близките села. „Така различни родове са си разнасяли за здраве и в памет на починалите предци. Всъщност съборът е точно отдаване на почит на починалите предци”, каза етнографът. На събора задължително се коли някакво животно. Обикновено това е агне. Правят се сарми и курбан чорба. Голяма част от съборите съвпадат с патронния празник на църквата в съответното населено място, каза Десислава Божидарова. Тя добави, че съборът на село Балей е на Гергьовден и хората го празнуват точно тогава, без значение кой ден от седмицата е, защото има вярване, че много лошо нещо ще се случи на селото, ако съборът не се отбележи на определения ден. Има села, които наричат сборовете си на определен празник, но го празнуват в почивен ден, за да могат хората да си ходят на гости. Задължително за сборовете е общоселското хоро, което се прави на мегдана на селото. Сборовете започват точно преди усилната полска работа, преди големите дъждове и градушки и те имат за цел да умилостивят божествата, за да не бъдат наказани стопаните и да не бъде опропастен техният труд. Въпреки обезлюдяването на селата, традицията да се правят общоселски събори продължава да е жива, добави етнографът.

Радио "Фокус"- Видин
{loadposition user28}